

Páter Gabriel

OBNOVIŤ NA ZEMI VEČNÝ OBRAZ TROJICE

Túžime po usporiadanom živote tu na zemi. Čo má byť vzorom tejto usporiadanosti? Najsvätejšia Trojica. Aby na zemi zavládol poriadok, je potrebné obnoviť na zemi večný obraz Trojice. (Solovjev – Ruská idea.)

Človek je stvorený na boží obraz a božiu podobu. Svoju dokonalosť a harmóniu nedosiahne inak, iba tak, že sa bude snažiť napodobniť Boha, na ktorého obraz bol stvorený. Tu si však musíme zdôrazniť, že pojem „človek“ nemáme chápať len ako individuálnu osobu. Celé ľudstvo ako jeden celok bolo stvorené na obraz a podobu Boha! Ľudstvo ako celok bolo stvorené na obraz a podobu Boha, ktorý je Trojica osôb.

Pre náš pozemský život má preto chápanie „tajomstva“ Trojice veľký význam. O tajomstve Trojediného Boha Cirkev uvažuje už od začiatku svojej histórie. Sám Boh vyšiel pri tom človeku na pomoc, keď mu prostredníctvom zjavenia Syna Božieho a Ducha Svätého, dal čo to z tohto tajomstva spoznať.

Otec, Syn a Duch Svätý; to sú tri osoby. Tri samostatné, špecifické osoby. Avšak hoci je každá z nich iná, predsa nie sú nezávislé jedna od druhej – v tom zmysle, že by si každá z nich robila, čo sa jej zachce. Syn nie je nezávislý na Otcovi. Ale naopak, vzniká (realizuje sa – ak to tak môžeme vôbec povedať) slobodným uskutočňovaním toho, čo chce Otec. A Duch Svätý ten potom uskutočňuje (opäť používame len neprimerané slovo) vzájomnú lásku Otca a Syna. Dokonalosť Najsvätejšej Trojice spočíva práve v ich vzájomnej závislosti; vo vzájomnej závislosti ich vzťahov, jednej osoby k druhej, vo vzájomnom dávaní sa jedna druhej.

Aké dôležité poslanstvo pre náš pozemský život, pre jeho usporiadanie! My sa chápeme byť osobami, alebo osobnosťami vtedy, keď sa cítime byť nezávislí vo vzťahu k iným osobám. 18-ročný mladý človek si vydýchne, keď opustí rodičovský dom, lebo už nemusí poslúchať rodičov, lebo už si dokáže na seba zarobiť, je na nich nezávislý... Určite je v tomto chápaní osoby/osobnosti veľa pozitívneho. A predsa... je to neúplné chápanie aj vzhľadom na to, čo sme povedali o živote Najsvätejšej Trojice. Človek ako osoba môže vzrastať iba vo vzťahoch s druhými. Vieme to z bežného života, vďaka vzťahom s druhými sa stávame tým, čím sme dovtedy neboli. Žena sa stáva matkou svojím vzťahom k dieťaťu. Učiteľ sa stáva učiteľom len vo vzťahu k žiakom. Lekár ten sa stáva lekárom tiež len vzťahom k pacientom. A tak by sme mohli pokračovať. Isteže niektoré vzťahy môžu človeka ničiť (zlé partie a pod.)... Ale vo všeobecnosti rastieme iba vďaka vzťahom s druhými; keď sa učíme vzájomnej podriadenosti a umeniu dávať

seba samého tomu druhému. Je len prirodzené, že náš vzťah, aby bol dokonalý, sa nesmie zastavovať pri človeku, ale smerovať až k Bohu. Lebo len vtedy, keď sa jemu úplne podriadime, len keď jemu seba úplne darujeme, len vtedy sa zavší naše dozrievanie ako ľudskej osoby.

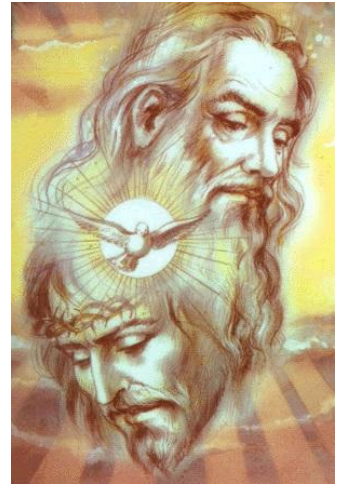
Dnešnú spoločnosť rozkladá všade sa šíriaci „individualizmus“. Rozbitie medziľudských vzťahov je do očí bijúca skutočnosť. Je to aj preto, že človek stále viac zabúda na to, na čí obraz bol stvorený. Človek zabúda, alebo to vyslovene popiera, že bol stvorený na obraz Trojediného Boha.

Obnova človeka preto musí začať tu. Človek musí na zemi obnoviť večný obraz Trojice! Človek sa musí učiť rešpektovať „mnohosť“, „rozličnosť“, ktorú so sebou prináša na tento svet to množstvo ľudských osobností. Dnes je moderné slovo „pluralita“: názorov... Musíme sa učiť rešpektovať túto pluralitu, avšak zároveň sa máme učiť umeniu, ako túto pluralitu privádzať k jednote, aby svet neupadol do chaosu a anarchie. Riešenie sa ponúka práve v obrátení sa k Trojici božských osôb. Tu sa všetky protiklady (ktoré sa v ľudskej oblasti dajú riešiť len kompromisom, ktorý ale šliapie po pravde a živote), tu v Trojici sa všetky protiklady zjednocujú a dosahujú súlad a jednotu. „Nevidím iné východisko pre naše problémy: ponúka sa nám voľba medzi Trojicou alebo smrťou v šialenstve,“ napísal ruský teológ Florenskij.

Podľa niektorých duchovných spisovateľov je priateľstvo najkrajším odleskom Trojice. Spomínaný Florenskij uvažuje takto: „V priateľstve živo pociťujeme jednotu v rozličnosti. Človek v priateľovi poznáva svoje druhé 'ja'. (...) Priateľ je to moje, čo moje nie je: je (mojim) protikladom.“ Ako sa priateľom podarí vyriešiť tento protiklad? Istotne nie ľudským úsilím – pretože každý z nich si chce úzkostlivo zachovať svoju vlastnú individualitu. Potrebujú pomoc od Boha jediného a zároveň trojediného. Len v tejto perspektíve sa im podarí „vidieť sa očami toho druhého, ale pred tvárou niekoho tretieho a práve pred tvárou Tretieho (Boha).“ (T. Špidlík, Ruská idea, str. 58).

Pre lepšie pochopenie snáď len malá poznámka z bežnej skúsenosti: Pred tvárou tretieho človeka niekedy rozhádani manželia ľahšie nájdu opäť cestu k sebe. Tretí človek im pomôže lepšie spoznať svoju chybu i zachovať si časť svojej pravdy v danom spore. A pri tom nie je treba, aby ten „tretí“ povedal čo len slovo. Stačí jeho prítomnosť.“

Trojediný Bože, my veríme, že sme boli stvorení na tvoj obraz. Daj, aby sme pred tvou tvárou neustále vzrastali vo vzájomných vzťahoch a tak dozrievali k svojej individuálnej i spoločenskej zrelosti. Amen.

*Ty si mi, Pane, ľadviny stvoril,
v matkinom živote
Ty si ma utkal.
Za tento zázrak
Ti ďakujem, Hospodine,
za všetky Tvoje skutky zázračné.
Veď moja duša o nich vie.
Neboli skryté
pred Tebou moje kosti;
aj keď som v skrytosti stvorený,
utkaný v hĺbinách zeme,
už v zárodku
ma uvidel Tvoj zrak.
Do Tvojej knihy
som bol zapísaný,
i každúcky deň môjho života,
skôr ako nad ním zasvietilo slnko*

*Vzácné sú
Tvoje myšlienky, Bože,
nesmierny je ich počet.
Viac ich je ako piesku,
akže počítam.
Sotva sa prebudím, som s Tebou.*

*Kiežby si, Pane, zabil ničomníka.
Odiďte odo mňa,
mužovia lačni krvi!
Ti, ktorí Tebe protivia sa
a proti Tebe povstali.
Mám azda milovať tých,
čo Ťa nenávidia
milý mi má byť ten,
čo sa Ti protiví?
Ja, Pane,
takých naskrze nenávidím.
Tvoj odporca
je mojím odporcom.*

*Ó „Hospodine, preskúmaj
a poznaj moje srdce,
rozoznaj moje myšlienky!
A nenechaj ma v trápení,
lež do večnosti veď ma!“*

Prídeme k nemu a urobíme si u neho prístýtok

(Jn 14, 23-26)

„Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si u neho prístýtok.... Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal...“

Prejavom dobrej rodiny nie sú rozmazané deti, ktoré si robia, čo sa im zachce, ani zakríknuté, ktoré poslúchajú iba zo strachu a podtlakom vyhrážok. Pravá láska rodí túžbu spĺňať prania milovaného, a to slobodne, ale aj čím dôslednejšie. Pán túži, aby tento princíp fungoval medzi jeho učeníkmi. Ide mu o hlboké vnútorné zjednotenia, až také osobné a hlboké, v akom je on zjednotený s Otcom. V tomto spojení udržiava jeho i učeníkov Duch Svätý, plne zjednotený s Bohom a plne spojený aj s nami. Už počas krstu nám bol zoslaný a prebýva v nás, len čaká na našu slobodu a bdelosť, aby sa stal súčasťou nášho života. O to sa treba priebežne a neustále vedome usilovať, lebo aj všetky rozptyľujúce vplyvy, ktoré z neho vytrhávajú, tiež pôsobia neustále... Duch Svätý, ktorý je plne zakotvený v Božom živote nám podáva pomocnú ruku keď z vnútra preniká a duchovne oživuje našu ľudskú prirodzenosť, otvára nám oči, roznečuje srdce, posilňuje vôľu. Aj sám Pán staval na vylíati Ducha Svätého istotu neistých učeníkov. Len sa ho chopiť, otvoriť sa mu, nevzdorovať...

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Katolícka zoznamovacia služba katRande pozýva slobodných katolíkov na duchovnú obnovu s názvom „Hľadanie životného partnera s Božou pomocou“. Uskutoční sa v Marianke v dňoch 17. až 19. júna 2016. Bližšie informácie sú dostupné na stránke katRande.org.

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi:

Slávnosť slávime vo štvrtok 26. mája. Je to prikázaný sviatok.

V stredu večerná sv. omša o 17:00 hod. je už zo sviatku.

Vo štvrtok je sv. omša o 18:00 hod.

Procesiu na oslavu Kristovho tela a krvi budeme konať v nedeľu.

29. mája po sv. omši, ktorá začne o 10:30 hod., Prosím dievčatá, aby si pripravili lupienky kvetov, ktoré budú v nedeľu rozsypať.

Svätá omša s účasťou mladých:

V utorok pri sv. omši budú hrať a spievať mladí.

Rastový hormón

A Pán každý deň rozmnožoval tých, čo mali byť spasení (Sk 2,47).

O Cirkvi - Kristovom tele - platí to isté, čo o každom inom tele: čo sa nepoužíva, zakrpatie. Stačí mať pár týždňov nohu v sadre a svaly ochabnú. Farnosť, ktorá nie je živým a láskyplným spoločenstvom údov, jednoznačne trpí, stagnuje a postupne vymiera.

Pane,

je povzbudivé čítať v Skutkoch, ako sa darilo prvej generácii jeruzalemských farníkov. My máme radosť, keď sa na Bielu sobotu naša farnosť rozšíri o troch nových kresťanov a keď počas roka niekoľkí rodičia dajú pokrstiť svoje novorodeniatko. Jeruzalemcia zažívali takú radosť deň čo deň, pretože boli dôslední. Milovali teba, milovali sa navzájom a naplno žili evanjelium. Neagitovali, ale takto skromne a jednoducho si vo svojom strede sprítomňovali teba - vzkrieseného Krista. Deň čo deň to zákonite priťahovalo ďalších a ďalších ľudí! Pane, prosím, daj všetkým ochabnutým údom svojej Cirkvi, a to kdekoľvek na svete, hodinu lásky. Hodne toho „rastového hormónu“, nech nezakrpatujú, ale rastú a rozmnožujú sa. Deň čo deň, tak ako vtedy v Jeruzaleme.

Marie Svatošová - Tykadlom viery

Sväté omše v 8. Týždni Cezročného obdobia - (C)

23.V. pondelok

18:00 Za Ľ Stanislava Jurčoviča a rodičov

24.V. utorok

18:00 Za Ľ Ľudovíta a Martu Jarábkových

25.V. streda

17:00 Za Ľ rodinu Spevákovi

26.V. štvrtok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

18:00 Za farníkov

27.V. piatok

18:00 Za Ľ Máriu Plevčíkovú, manžela Štefana a rodičov

28.V. sobota

17:00 Za Ľ Štefana Hajka (1. výročie) a manželku Ľudmilu (1. mesiac)

Upratovanie kostola: 151-175

29.V. Deviata Nedeľa Cezročného obdobia- C

10:30 Za farníkov

(slávime iba jednu sv. omšu a po nej je procesia):

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 Posvätný ruženec, litánie,

Liturgický kalendár

23.V. pondelok Sv. Dezider, biskup - **Esp**

24.V. utorok Panna Mária Pomocnica kresťanov

25.V. streda Sv. Gregor VII., pápež - **Esp**

26.V. štvrtok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi-Slávnosť, prik.sviatok

27.V. piatok Sv. Augustín z Canterbury, biskup - **Esp**

28.V. sobota Sv. Viliam Akvitánsky, mních

Simeonovo proroctvo

Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - a tvoju vlastnú dušu prenikne meč -, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“ (Lk 2,34-35).

I. Duša moja, rozjímaj o svetle, aké vyžarovalo z božského Dieťaťa. V tomto svetle videl svätý Simeon všetko, čo mal Ježiš v budúcnosti vytrpieť. Boh mu zjavil bolestné umučenie Človeka - Boha: Simeon videl, ako ním ľudia opovrhnu, odmietnu ho, budú ho prenasledovať a bojovať proti jeho učeniu. Bolo mu zjavené, že Ježiš bude zgníavený v lise utrpenia a pre spásu ľudí podstúpi krutú smrť na kríži.

Zamysli sa, či aj ty nie si jednou z duší, ktoré prostredníctvom svojich hriechov Bohom pohrdli, prenasledovali ho, odmietli ho a ukrižovali vo svojom srdci.

Ježišu, život môjho srdca, koľko rás som ťa odmietla, urazila a ukrižovala svojimi hriechmi! Hanbím sa a pociťujem vnútornú bolesť, keď si pomyslím na svoj predchádzajúci život! Je mi veľmi ľúto, že som ťa urazila! Láska môjho srdca, aká krutá som bola k tebe, ktorý ma tak veľmi miluješ! Aká slepá a nevďačná som bola! Dobrý Ježišu, aký si ku mne zhovievavý a ako trpezlivo ma znášaš! Ako to, že sa neprepadnem do pekla? S nekonečnou láskou roky čakáš na moje pokánie. Povolal si ma, osvietil si ma svojím svetlom a vyvolil si si ma za svoju nevestu, a hoci som bola voči tebe nevďačná a neverná, nenahneval si sa na mňa, ale milosrdne si mi odpustil. Ďakujem ti a prosím ťa, nedovoľ, aby som ťa viac urážala!

II. Rozjímaj o tom, že len čo svätý Simeon vyslovil proroctvo o utrpení božského Dieťaťa, obrátil sa na jeho presvätú matku a povedal jej, že pri pohľade na Ježišovo ukrižovanie jej dušu prebodne krutý meč bolesti.

Keď sa zamyslíš nad tým, kto prebodol srdce tejto Matky lásky, zistíš, že si to bola ty. Svojimi hriechmi si aj ty prispela k ukrižovaniu jej syna, spolu s ktorým bola prebodnutá a ukrižovaná aj jeho najsvätejšia matka. A tým nelútostným katom si bola ty.

Matka mojej lásky, odpusť mi a vypros mi u svojho syna a môjho Pána slzy úprimnej ľúlosti. Až do konca života chcem plakať pre urážky, ktorých som sa dopustila voči Bohu, môjmu milovanému Otcovi, a voči môjmu najdrahšiemu Ženíchovi. Veď ako by som mohla zabudnúť na svoju veľkú zlobu a nevďačnosť!? A hoci som si istá, že Boh mi odpustil, budem oplakávať stratený čas, ktorý som prežila ako Pánova nepriateľka: čas, keď som prenasledovala a odmietala toho, ktorý ma tak veľmi miloval, obdaroval a spasil skrze svoju smrť, podstúpenú z lásky ku mne.

Ježišu, ďakujem ti, že napriek tomu, že som ťa urážala, ty si ma neprestal chrániť a dával si mi svoju milosť. Láska môjho srdca, radšej chcem tisíc rás zomrieť, ako by som ešte čo len jediný raz urazila tvoju dobrotu.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Otče náš...

Chlieb náš každodenný daj nám dnes...

modlitba lásky k tejto zemi

Chlieb a soľ na privítanie hostí. Chlieb symbol domova - dedinka v objatí zlatistých, obilných polí. Otcova mozoľnatá, mamina láskavá ruka.

Vďaka nim na našom stole nikdy nechýbal chlieb.

„Vy im dajte jesť,“ hovorieval Ježiš, keď naňho najbližší naliehali, aby neustále chlebom sýtil zástupy, robil zázraky...

Tieto slová dnes znejú aj nám.

Na poliach sveta sa urodí veľa chleba. Treba sa s ním podeliť doma, v Európe, na celom svete, postarať o núdzných, hladných.

Chlieb Poslednej večere - chlieb Lásky.

Chlieb Láska.

Láska Chlieb.

Chlieb Slovo.

Slovo Chlieb.

Chlieb a soľ - na privítanie všetkých hostí.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes.

Ján Sucháň „Otče náš“

Dar života

Najväčším darom, ktorý obsahuje každé Božie povolanie, je dar života. Áno, dar viery je veľký dar, dar krstu je veľký dar, ale ani jeden z týchto darov by sme nemohli prijať, keby sme nežili. A ak chceme žiť svoj život otvorení pre to, čo Boh dáva, musíme sa učiť prijívať a milovať svoj život, prijívať ho taký, aký je.

Všimnime si, ako Boží nepriateľ útočí na dar života už od samého začiatku, od materského lona. Ani Spasiteľ nemal byť toho uchránený, ako čítame v príbehu o betlehenských deťoch. Koľko ľudí má dnes problém s prijatím seba a života ako takého! Hoci kto by chcel byť úplne niekým iným. V tom ale tkvie obrovská pasca. Ako „niekto iný“ už nemôžem žiť svoje osobné povolanie a strácam sa, stávam sa vlastne „nikým“. K pokušeniu hľadať náhradnú identitu sa pridružuje ponuka virtuálnej reality, keď si človek môže vybrať náhradnú identitu, dosahovať virtuálne úspechy, mať virtuálnych priateľov... Nenechajme sa okradnúť o taký jedinečný dar svojho osobného života a o dobrodružstvo smieť ho žiť a byť za to vďační.

Vojtěch Kodet O.Carm. ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Finanční žraloci - najnebezpečnejší predátori v prírode

V mojej Rozprávkovej vtáčej záhradke sa každý deň zlieta na slnečnicové hody niekoľko desiatok operencov. Sýkorky, stehlíky, čižiky, zelenky, glezgy, hýle, strnádky, brhlíky či ďatle si rady pochutnajú na sladkej pochúťke. Niekoľko ráz za deň ostrážitosť tejto vtáčej pospolitosti preverí jastrab krahulec a zrána a potom zasa podvečer aj najmenšia európska sova - kuvik vrabčí. Obidva tieto vtáče druhy sú predátormi, pred ktorými sa drobné operence musia mať vždy na pozore. V lesnom prostredí účinkujú v tejto role napríklad jastrab lesný, myšiak lesný, ale aj všetky druhy sov. Aj v lúčnom ekosystéme operuje skupina predátorov. Podobné je to aj vo vodnom ekosystéme, kde sa napríklad musia mať na pozore všetky ryby pred hlavátkou.

Väčšina ľudí sa pozerá na predátorov krivým okom. Už v minulosti napríklad vtáky so zahnutým zobákom naši predkovia odsudzovali a vytrvalo prenasledovali a hubili. Bolo to však na základe skreslených predstáv o týchto operených tvoroch, že hubia všetko živé navôkol. Tieto mýty však boli naozaj ďaleko od pravdy. Podrobné výskumy napokon dokázali pravý opak - neobyčajnú užitočnosť týchto Božích stvorení v prírode.

Geniálny Boh stvoril veľké množstvo rôznych druhov predátorov tak vo vode, ako aj na súši. Každý jeden z nich má v sebe zakódovaný pud zachovania rodu, ktorý mu nedovolí vyhubiť svoju korisť. Na úsvite tretieho milénia sa však do roly toho najnebezpečnejšieho predátora na planéte Zem násilím ustanovil človek múdry, Homo sapiens, presnejšie jeho genotyp - finančný žralok. Tento genotyp človeka, ktorého Stvoriteľ na počiatku poveril spravovaním a chránením všetkého života na Zemi, je schopný, ako svedčia činy z posledných rokov, svoju životelku - matku Zem zničiť. Finanční žraloci a developeri sa nezmyselne a bezcitne zahrývajú do prírody a tak ju znásilňujú a ničia. Ak finančných žralokov pri takomto koristníckom počínaní nezastavia ľudia s genotypom človeka múdreho - pokorného, potom si našu životelku prírodu zničíme a spustíme si zvonenie aj nášho vlastného umieračika.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Svätá Trojica - pre vieru nepodstatné?

Teológ Karl Rahner konštatoval, že by sa v teológii a v našej viere mnoho nezmenilo, keby sme učenie o Svätej Trojici jednoducho škrtli. Kresťania sú vo vyznávaní svojej viery - tak hovorí Rahner - skoro monoteisti, ľudia, ktorí veria v jedného Boha. Rahner pri tejto vete nemal na mysli, že učenie o Trojjedinom Bohu

je nepodstatné. Naopak, mal na mysli, že tajomstvo Trojjediného Boha hrá v teológii a vo viere Cirkvi veľmi dôležitú úlohu. Viera v Trojjediného Boha bola pre neho centrálnym obsahom kresťanskej viery. Jestvuje teda pre nás most, príchodová cesta, alebo stojíme akoby bezradne pred subjektívnou mienkou teológov?

Trinitárne vyznanie viery je vlastne rozvíjanie veľkonočnej udalosti. Viera v Trojjediného Boha nie je iba záľubou teológov. Vo svojom základe to však nie je nič iné ako rozvíjanie veľkonočnej udalosti: skôr ako sa Svätá Trojica stala výslovným vyznaním, bola udalosťou. Kresťanská viera formuluje trinitárne vyznanie preto, aby potom podávala ďalej pôvodnú udalosť, totiž veľkonočný príbeh. Aby človek meral veľkonočné dianie v celej jeho hĺbke, formuluje sa viera v Trojjediného Boha. V nej sa znovu opakujú a znovu čítajú celé dejiny ľudstva. Viera v Trojjediného Boha je teda pre kresťanov spôsob čítania sveta po Veľkej noci.

Novozákonné veľkonočné rozprávania sú veľmi rozdielne. Ale napriek ich rozdielnosti chceme vysvetliť predsa jednu základnú skúsenosť: Ježiš bol vzkriesený, zjavil sa svojim učeníkom, ktorí boli takto vystrojení pre svoje poslanie ako svedkovia. Veľko-nočná skúsenosť sa teda na základe stretnutia živého Ježiša s jeho učeníkmi stáva premenenou skúsenosťou: v nej má svoj pôvod poslanie byť kresťanom, v nej sa začína hnutie, ktoré sa bude rozširovať až po krajné hranice zeme.

Veľkonočná skúsenosť sa ukazuje ako skúsenosť identity v protirečení: jednak sa ukazuje identita vzkrieseného Ježiša s Ježišom, ktorý bol na kríži ponížený; vzkriesený je ukrižovaný; jednak tí, ktorí na Veľký piatok utiekli, sa stávajú svedkami Veľkej noci. Keďže v Ukrižovanom spoznajú Vzkrieseného a pretrpia skúsenosť, ktorá viaže najvyššie vyzdvihnutie s krajnou potupou, môže sa zmeniť strach učeníkov na novú odvahu. V kríži a vo vzkriesení učenci spoznajú, že koná „Boh Abraháma, Izáka a Jakuba, Boh našich otcov“ (Zjv 3, 13). Prítomnosť Otca, jeho iniciatíva v Duchu je poslednou príčinou pre identitu protirečení: starí ľudia v strachu z odpadlctva, utečenci včerajška, môžu sa stať novými ľuďmi, ktorí sú schopní svedčiť a vyznávať.

Veľkonočná skúsenosť je teda trinitárna (trojičná) skúsenosť: iniciatíva patrí Bohu - Otcovi. „Ale Boh ho vzkriesil a zbavil múk smrti“ (porov. Sk 2, 24). Vzkriesenie je príbehom Otca a je tiež príbehom Syna, ktorý prijíma život od Otca. Jeho aktivita, ktorá väzí vo vete „Ježiš vstal z mŕtvych“, je jeho dôvera v Otca. Aj Duch nájde svoje miesto vo veľkonočnom dianí, keďže zobrazuje dvojité puto medzi Bohom a Kristom a medzi vzkrieseným a nami. Ako príbeh Otca, Syna a Ducha je vzkriesenie Ježiša udalosťou trojjediného príbehu Boha. Svätá Trojica týmto dokazuje jednotu toho, ktorý kriesi, ako aj vzkrieseného, a v danom a prijatom Duchu jednotu vzkriesenia a života.

Boh je vzťah. Boh je vzťah, ktorý dáva život: to je tajomstvo Trojjediného Boha. Tajomstvo Trojice teda nie je bezvýznamná kapitola v našej viere, ktorú možno vyškrtnúť: veď vkladá tajomstvo nášho života a nášho milovania do vlastného tajomstva Boha.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku